

CATALUNYA RELIGIÓ

VERSIÓ EN PAPER | TOTA L'ACTUALITAT A WWW.CATALUNYARELIGIO.CAT DIVENDRES 14 DE SETEMBRE DEL 2018 | Número 7

PÀG. 3 | EDUARD IBÁÑEZ

Diada Nacional

PÀG. 11 | 'LA SÈRIE DELS EX'

Xavier Barceló, germà marista:
"La província gira sense mi"

PÀG. 15 | FUNDACIÓ PERE TARRÉS

Com és la formació que reben
els monitors i directores de lleure?

PÀG. 18 | ESCOLES PARROQUIALS

Les escoles parroquials fixen
l'objectiu pedagògic en l'atenció
personalitzada

La contaminació cognoscitiva. Homilia de la Diada | PÀG. 5

PÒRTIC

La Missa de la Diada que organitza la Lliga Espiritual de la Mare de Déu de Montserrat ha anat creixent en participació els darrers anys. Hi ajuda l'empenta que hi ha volgut donar la nova junta de l'entitat, però també el context polític del nostre país. El més rellevant és que és l'únic acte religiós que se celebra a la capital catalana amb motiu de la Diada. Més enllà del moment polític i de les reivindicacions que pugui acollir, això no s'hauria de perdre.

SUMARI

3 Panoràmica

Diada Nacional, per Eduard Ibáñez

5-21 Actualitat

La contaminació cognoscitiva. Homilia de la Diada
Xavier Barceló, germà marista: "La província gira sense mi"
Com és la formació que reben els monitors i directores de lleure?
Les escoles parroquials fixen l'objectiu pedagògic en l'atenció personalitzada a l'alumne

22 Recull de premsa

Monjos que donen sang - La Nit de les Religions - El papa vol parlar dels abusos

23 Agenda

Vidal i Barraquer - Panikkar - Bioètica i pediatria - diàleg ecumènic i interreligió

24 La setmana a les xarxes

Diada Nacional

Per Eduard Ibáñez
a Apunts eticopolítics

Celebrem un any més la nostra Diada Nacional. Per a una part enorme de la població, aquesta festa torna a ser ocasió de reivindicar massivament el dret de Catalunya a determinar lliurement el seu estatus polític i de denunciar l'empresonament autoritari i abusi de líders polítics i socials, completament inacceptable en una democràcia. Una altra part de la població rebutja aquella reivindicació (i també està en el seu dret de fer-ho), mentre que altres s'ho miren amb certa indiferència.

En qualsevol cas, aquesta Diada hauria de recordar-nos que tothom, pensi com pensi, té la responsabilitat de treballar en bé del país i, per tant, de cercar amb urgència, una solució política justa i democràtica a

aquesta greu crisi política, sobre la base del diàleg veritable i la negociació.

En particular, els cristians estem cridats més que mai a afavorir aquesta solució. Cal que ens esforcem a promoure les actituds d'escolta, de respecte i de diàleg, a bastir ponts, a ajudar a comprendre les raons i sentiments d'uns i d'altres, a promoure la mediació i la reconciliació. Cal que denunciem tot allò que objectivament va contra els drets humans, la democràcia i la justícia, però també afavorir un clima d'entesa i de convivència, així com pregar intensament per la pau i el bé comú.

I és que els cristians som un dels grans pilars d'aquest país. Hi som presents en tots

els àmbits, en tots els territoris, en totes les institucions i grups socials. Alhora, les comunitats i col·lectius cristians desenvolupen una tasca decisiva en favor de la nostra societat: promovent arreu l'amor fratern com l'opció ètica fonamental, generant espais càlids de trobada entre persones, treballant en l'educació de joves i infants, atenent i acompanyant els més vulnerables, defensant els drets humans, acollint

els nouvinguts, potenciant la cultura i l'art... Tot això ens atorga també una capacitat i una responsabilitat especials per contribuir en la superació d'aquest conflicte polític.

Aquest portal, Catalunya Religió, que va néixer justament per fer més visible l'aportació social dels cristians, ens comprometem a contribuir també a aquest objectiu.

Per això, el curs que ara comença continuarem especialment amatents a divulgar i donar suport a totes aquelles iniciatives cristianes, i també d'altres confessions religioses, que vagin en aquesta línia i que promoguin la pau social i el bé comú d'aquest país. Bona Diada!

EDUARD IBÁÑEZ | [LLEGIR AL WEB](#)

La contaminació cognoscitiva. Homilia de la Diada

Aquest 11 de setembre al matí s'ha celebrat la tradicional Missa de la Diada que des de fa més d'un segle convoca la Lliga Espiritual de la Mare de Déu de Montserrat. Aquest any

ha presidit la celebració monsenyor **Miquel Barbarà**, canonge de la Catedral i exvicari general de Tarragona, coincidint amb la celebració de l'Any Cardenal Vidal Barraquer.

Ha estat una de les edicions més concorregudes a la Basílica de Santa Maria del Mar de Barcelona i han concelebrat una quinzena de capellans. Representant la Generalitat hi ha assistit el Secretari del Govern, **Víctor Cullell**. També hi ha assistit la comissionada de l'Any Vidal i Barraquer i familiars del qui va ser arquebisbe de Tarragona i va morir a l'exili.

Reproduïm íntegrament l'homilia que ha estat rebuda amb un llarg aplaudiment.

Homilia, 11 de setembre. Diada 2018. Santa Maria de Mar. Miquel Barbarà. Canonge de la Catedral de Tarragona.

Germanes i germans tots participants en aquesta Eucaristia. Avui celebrar en aquesta Església, Catedral del Mar, sembla que tingui més relleu. El que pot la televisió!

Ens sentim continuadors dels membres de la Lliga Espiritual que any rere any han anat convocant aquesta celebració, en tant diferents circumstàncies i quan s'ha pogut celebrar, en sufragi dels patriotes catalans, ampliant el camp de la memòria a tots els

patriotes catalans que ens han precedit. A tots els que han lliurat la vida pel país i per les seves llibertats.

Hem d'agrair molt sincerament, i ho faig d'una manera especial des de Tarragona, el record i la pregària pel Cardenal Vidal i Barraquer, en els 150 anys del seu naixement, els 75 de la seva mort i els 40 del retorn de les seves despulles mortals. Explicito també un record i una pregària pel seu important biògraf i divulgador, mossèn Ramon Muntanyola, del qual hem celebrat els cent anys del seu naixement. Per tots ells el nostre record i sobretot la nostra pregària.

Per a pregar per tots aquests difunts hem proclamat la Paraula de Déu i després celebrarem l'Eucaristia. La lectura del profeta Isaïes ens fa anhelar un país on hi regni la justícia i la pau. Un país en el qual els seguidors de Jesucrist volem viure i donar testimoni amb esperit evangèlic. Per això trobo molt encertada la proclamació de les Benaurances, la carta magna de l'esperit evangèlic. Veurem la vida i tot el món d'una altra manera si realment en el nostre interior estem convençuts que són feliços els pobres en

l'esperit, els qui ploren, els humils, els qui tenen fam i set de ser justos, els compassius, els nets de cor, els qui treballen per la pau, els perseguits pel fet de ser justos i els perseguits per ser seguidors de Jesucrist.

Tergiversar la realitat

Ara bé, quan això s'intenta aplicar a la nostra societat i s'intenta fer-ho en el context social i col·lectiu que estem vivint, no resulta gens fàcil. Avui em vull fixar en una de les dificultats que podem tenir. Em refereixo a una gran contaminació. De què es tracta? Cada vegada som més conscients que patim unes contaminacions de l'aire, de l'aigua i de les deixalles. Però no som gaire conscients d'una altra contaminació que, amb algun autor, en podem dir contaminació cognoscitiva.

Se'ns contamina el nostre coneixement, se'ns contamina el nostre pensament, es contaminen les nostres idees, els nostres sentiments i les nostres vivències i experiències. Una contaminació terrible i molt greu que afecta parts importants de la nostra vida. Les paraules es buiden de contingut, o es canvia el contingut. Es tergiversen

els fets. S'expliquen històries que són més una novel·la interessada que una constatació de la realitat. Es van repetint una sèrie d'estereotips com si fossin novetats quan alguns ja porten segles que es van repetint. Es tergiversa la història, els fets i les mateixes cronologies, exposant com a novetats de fa quatre dies, realitats que s'han anat repetint periòdicament i durant molt de temps. Es fan córrer notícies falses com són les famoses "fake news", notícies falses.

Persones amb unes grans ignoràncies ens volen donar lliçons sobre nosaltres. Només per posar un exemple. S'està parlant de la manipulació, ideologització i politització de l'escola. Els que som grans i vam anar a l'escola als anys 40 i 50 tenim moltes coses a explicar sobre el que és polititzar l'escola i la tergiversació dels continguts en funció d'una política com la que imperava en aquells anys del franquisme.

Ara però aquesta explicació de la contaminació cognoscitiva penso que l'he d'aplicar a dues realitats que estem vivint: Primer, a aquesta celebració que estem fent. I segon, a la memòria del Cardenal Vidal i Barraquer.

Un acte religiós, no polític

Primer: sobre la celebració que estem fent. És ben públic i notori que n'hi ha que no volen participar en aquesta celebració perquè consideren que estem fent un acte polític. D'altres no ho volen fer perquè és un acte religiós. Penso que és un cas greu de contaminació cognoscitiva al voltant del fet religiós!

Nosaltres estem fent un acte religiós, cristià i catòlic. Hem fet una proclamació de la Paraula i celebrarem l'Eucaristia. Pregar pels difunts forma part de la praxis i la gran Tradició de l'Església ja des de l'Antic Testament. I perquè preguem per tots els que han donat la vida per la nostra pàtria no ens desvia del plantejament catòlic. O és que tenim una confusió d'idees. N'hi ha que no tenen clar el que és fer política i el que és fer un acte religiós. Hem de tenir clar que, com diuen els nostres bisbes a Arrels Cristianes de Catalunya (apartat a Amor i Servei a Catalunya), "resulta fonamental per a nosaltres començar fent referència a l'amor a Catalunya, com a part i forma de l'amor al proïsme". Pels nostres bisbes, Catalunya és la nostra pàtria, la qual, citant al

cardenal Feltin, "forma part de l'ordre volgut per Déu".

En el mateix document, els nostres bisbes, quasi bé amb un to notarial, diuen que: "donem fe de la realitat nacional de Catalunya": El que estem fent ara i aquí de resar per tots els patriotes catalans és un acte profundament religiós i cristià. I perquè és així preguem per tots els que n'han patit les conseqüències i per tots els que han causat aquestes situacions i aquests fets. L'amor i el perdó dels enemics és una característica de l'Evangelí. I cada vegada que resem el Parnostre demanem al Pare que perdoni les nostres culpes així com nosaltres perdonem els nostres deutors.

A mossèn Ramon Muntanyola li van assassinar el pare, un germà i un oncle i de seguida va parlar de perdó i de reconciliació. El nostre bisbe Auxiliar, el beat Manuel Borràs va morir beneït i perdonant els que el mataven, com van fer tants altres màrtirs.

El silenci sobre Vidal i Barraquer

En segon lloc crec que he d'aplicar aquesta explicació de la contaminació cognosciti-

va a la memòria del Cardenal Vidal i Barraquer. Tot el que envolta la seva persona, el seu actuar, la seva història és un cas claríssim de contaminació cognoscitiva.

Després de la guerra es va fer una mena de pacte de silenci al voltant de la seva persona. Al Seminari dels anys 50 ningú ens va parlar mai del Cardenal Vidal i Barraquer, excepte el barber que mentre ens tallava els cabells de tant en tant deia "si tornés el cadernal" (ho deia així). I no sabíem de què ens parlava.

Fins i tot el seu Secretari, el doctor Joan Viladrich que estava amb ell quan va morir a Suïssa, i jo el vaig tenir de professor, es va veure obligat a callar. Però sabem que ell amb alguns altres es comunicaven en secret i feien la seva feina fins i tot cap el Vaticà. El doctor Joan Viladrich era en aquesta xarxa Don Giovanni. D'aquest temps hi ha una carta del Dr. Carles Cardó que els diu "ens volen dividir Catalunya i no per motius pastorals sinó per motius polítics".

La història del senyor Cardenal va estar envoltada de silencis però també de fal-

sedats, de tergiversacions, de calumnies, d'ofenses i d'injúries.

Poc a poc es va anar fent llum. Hi va tenir un gran paper l'important obra de mossèn Ramon Muntanyola Cardenal de la Pau (Editorial Estela, 1969). Naturalment que no va estar sol. Hi havia persones ben enteses que servaven la bona memòria, com des de Montserrat. En un antiquari vaig trobar un exemplar d'aquest llibre amb un escrit del Cardenal Albareda que diu: "Roma Clinica San Carlo. 9 del XII de 1965. En atansar-se el moment de la meva mort, se'm fa intensament viva la gran figura del Cardenal Francesc Vidal i Barraquer, Arquebisbe de Tarragona, tan injustament exiliat fins a la mort, de la seva diòcesi, i que tantes proves de patern afecte n'havia dat. En ésser creat Cardenal vaig fer el propòsit d'esperar el moment oportú per poder conduir les seves venerables despulles a Tarragona, entrant plegats en la nostra estimada Catalunya. El bon Déu no m'ha atorgat aquesta gràcia. Faci's sempre la seva voluntat. + Ansem M Cardenal Albareda". I aquest era bibliotecari al Vaticà.

El retorn del cardenal

El gran artífex del retorn de les despulles del Cardenal a Tarragona va ser l'arquebisbe Pont i Gol. Ho tenia molt clar. De seguida que va poder va anar a Suïssa, a la Valsainte, a pregar davant les despulles del Cardenal. Unes despulles que no van ser mai enterrades, perquè els monjos cartoixans, amb bon criteri, van pensar que l'havien de preparar per a enterrar-lo a Tarragona. I així el van tenir, a la caixa mortuòria, en un lateral. I així va estar durant 35 anys sense enterrar perquè Franco no el va deixar tornar, ni viu ni mort.

Amb Pont i Gol al davant vam preparar el retorn. Va ser el 15 de maig de 1978. Una jornada impressionat. En aquell moment encara teníem por que pogués passar algun atemptat o alguna cosa. I per això el guió de l'itinerari del retorn és fals. Jo mateix potser sense voler alguna vegada ho he expressat com si hi hagués molta diferència d'horari. Ben refet tot el que es va fer amb els que hi van participar només van ser unes hores de diferència entre el que es va anunciar oficialment i el que es va fer. Van ser unes poques hores de dife-

rència. Es va fer una parada no anunciada a l'Església de Miami, barri marítim de Mont-roig. I d'allí es va tornar a entrar a la carretera general arribant a Cambrils com si vingués directament de Suïssa només passant per Solius.

Havíem pactat en viatge secret amb el President Tarradellas a Saint Martin-le-Beau que l'acte de la Catedral de Tarragona seria un acte estrictament religiós, sense cap connotació política. I que després el Govern de la Generalitat vindria un altre dia a Tarragona a fer-li homenatge. I així va ser el dia 26 de maig d'aquell 1978.

Amb motiu del retorn es va fer una Comissió amb personalitats de totes les diòcesis catalanes i es va elaborar un llarg missatge amb l'objectiu de manifestar que amb la vinguda de les despulles del Cardenal Vidal i Barraquer, l'Església de Tarragona quedava compromesa a assumir allò que el Cardenal va representar i va defensar al seu temps i a fer pròpies, amb una versió actualitzada, les línies de conducta a què va ser fidel.

Amb fe, amb esperança i amb caritat

De llavors amb ara Déu n'hi do!, del que hem avançat. Cal agrair iniciatives com la d'avui de la Lliga Espiritual de la Mare de Déu de Montserrat, com tot l'amplíssim programa d'actes que es tà duent a terme l'Ajuntament de Cambrils, avui tant ben representat i també tot el que duu a terme l'Arquebisbat de Tarragona i altres institucions i persones.

Tanmateix encara hi ha amplis sectors de la societat i de la mateixa Església que continuen mantenint la contaminació cognoscitiva. I hi ha persones especialment interessades en continuar fent-ho i continuar tergiversant i ofenent.

Una prova palpable d'aquesta continuació de la contaminació cognoscitiva, en la mateixa Església, referent al Cardenal, la tenim en les beatificacions de màrtirs de la guerra que es van fer a Tarragona, en la mateixa arxidiòcesi del Cardenal. En prou feines es va fer algun petit esment del Cardenal. Un gran oblidat. Es van fer moltes referències al seu bisbe auxiliar, el beat Manuel Borràs. Qui no coneixia la nostra

història es podia preguntar: a qui auxiliava aquest bisbe auxiliar?

Malgrat tot hem de continuar amb fe, amb esperança i amb caritat. Fent-ho així avui preguem per tots els patriotes catalans que ens han precedit i per tots els que també n'han sofert les conseqüències. Preguem també pels vivents, per tots els que formem la Catalunya actual. Amb esperit evangèlic hem de pregar també pels que es considerin enemics. Si volem que estigui clar que ho fem com a Església per l'Evangeli i no per opcions polítiques, també ens hem de preocupar i resar pels que estan empresonats i pels que estan exiliats.

Per què per uns sí i per altres no? Ho hem de fer per tots i per tots els que hi pateixen com són les seves famílies. Hi ha una pregària universal que fem cada divendres sant que diu literalment així: "Preguem Déu Pare omnipotent, que alliberi el món de tota falsedat, de fam i de misèria; preguem igualment pels empresonats, i pels perseguits, pels qui són tractats injustament pels homes, pels emigrants, pels exiliats, pels malalts, pels moribunds i per

tot els que sofreixen. Aquesta és la pregària de l'Església que posa a la creu de Jesús el Divendres Sant i que farem bé de posar-hi cada dia".

El silenci neutral

Sobre aquests fets tant importants i greus que estem vivint, n'hi ha que creuen que el millor és callar, el silenci. No s'adonen -o no es volen adonar- que el silenci també pot ser víctima de la contaminació que estic comentant. El silenci es pot veure i interpretar de moltes diferents maneres. A mi em fa impressió un pensament atribuït a Gandhi que diu que quan un sap en quin costat està la justícia, voler ser neutral és una manera de ser injust.

Sobre el parlar i el callar el Papa sant Gregori el Gran, en la seva Regla Pastoral. Diu: "el pastor ha de saber guardar silenci amb discreció i parlar quan és útil, de tal manera que mai no digui el que ha de ser callat ni deixi de dir el que ha de ser dit. Perquè així com el parlar indiscret porta cap a l'error, així el silenci imprudent deixa en l'error els qui podrien ser adoctrinats. Sovint s'esdevé que hi ha alguns prelats poc pru-

dents, que no s'atreveixen a parlar amb llibertat per por de perdre l'estima dels seus súbdits; obrant així, com diu el qui és la Veritat, no tenen cura del ramat amb l'afany d'uns veritables pastors, sinó a tall de mercenaris, ja que callar i dissimular els defectes és el mateix que fugir quan s'acosta el llop”.

No em vull allargar més. Demanem al senyor que ens lliuri de la contaminació cognoscitiva. I que fem tot el que puguem per a treure-la de la nostra vida personal i col·lectiva. Demanem en aquesta Diada tan important que sapiguem ser, com el Cardenal i tants altres exemples, homes i dones dels que en diem de la doble fideli-

tat. Fidelitat a l'Església i fidelitat al nostre país Catalunya, la nostra pàtria.

Així sigui.

MIQUEL BARBARÀ -SANTA MARIA DEL MAR

[LLEGIR AL WEB](#)

Xavier Barceló, germà marista: “La província gira sense mi”

Els mesos de juliol i agost han servit a moltes escoles d'arreu del país per fer obres i actualitzar els espais. Avui començaran el curs amb la cara renovada. És el cas del Col·legi Maristes Sant Pere Chanel, a Malgrat de Mar. L'encarregat de fer el seguiment de les obres és qui va ser provincial de la congregació marista durant nou anys. Amb el germà marista Xavier Barceló Maset descobrim un nou testimoni de la 'sèrie dels ex'. Una mostra de com, després d'un càrrec, molts religiosos i religioses continuen disponibles.

Entén la vocació en clau de servei i descriu així també la seva etapa com a provincial, entre els anys 2001 i el 2009. “Faig una relectura de la vida i veig que ningú no es prepara per ser provincial”. Diu que ha après del fracàs i de tantes situacions imprevisibles. “És un servei que l'entomes i saps que molts pregunten per tu i aquesta

solidaritat de pregària ajuda quan has de prendre decisions importants”.

“De gran vull ser ciclista i marista”

Fill de Badalona, per la Mercè celebrarà seixanta anys. És el segon de quatre germans, tres nois i una noia. Una família de parròquia que anava a missa els diumenges. Els pares van portar els nois als maristes de Badalona. “Allà em va picar el virus”, diu. Va entrar a l'escola amb sis anys i als deu ja volia ser marista. A la pregunta sobre què vols ser de gran responia: “Ciclista i marista”.

La descoberta de la fe arriba amb unes convivències als jesuïtes de Sarrià, amb seminaristes de Les Avellanes. Aquell recés de l'any 1969 “va ser un impacte molt fort”. A les celebracions hi havia guitarres elèctriques i una bateria. La família li demana acabar els estudis. A l'antic quart de batxillerat insisteix en estudiar a Les Avellanes,

► En aquest vídeo veiem Xavier Barceló acompanyant els operaris que han treballat durant els mesos de juliol i agost per poder estrenar una nova porta a l'escola, a Malgrat de Mar.

com a seminarista. "Aquest torna d'aquí a dos mesos", deia la mare als de casa. Però no va ser així.

"Em va tocar la loteria"

Del temps a Les Avellanes el recorda com

"un món fantàstic". El món d'una cinquantena de seminaristes que portaven grups de revisió de vida, grups de catequesi de primera comunió a Balaguer, campaments d'estiu amb nois i noies i la pasqua juvenil. Allí estableix "una forta base de fe". Des-

prés Barceló serà mestre de novicis a Les Avellanes.

Els formadors de Xavier Barceló bevien de l'experiència de Taizé i de la renovació del Concili Vaticà II. "Jo mai he portat una sotana", diu. La seva experiència de noviciat porta inscrits els noms del "carismàtic" Virgilio León, Miquel Cubeles, Toni Torrelles i el grup de Kairoi. "No vaig comprar els números i em va tocar la loteria", assegura sobre aquella etapa.

Amb el seu grup van estudiar magisteri i es van dedicar a la pastoral. "Som germans maristes per anunciar l'evangeli". Des del començament es dedica als joves. Després d'Alcalà de Henares, primera escola a Martaró, i l'envien a Roma a estudiar per formar-se en la pastoral.

Els estudis en teologia bíblica a la Universitat Gregoriana de Roma li obren la dimensió d'Església universal. Mentrestant dedica els estius a l'activitat pastoral i a fer campaments amb joves. Coneix el superior general, el germà Basilio Rueda, que aplica la renovació del concili als maristes.

“La província gira sense mi”

En acabar el destinen de professor als maristes de Sant Joan, a Barcelona. Assumeix l'encàrrec amb tanta energia i tanta passió que fa una llaga d'estómac. “El metge em va dir: ‘Xavi, quan vagis a dormir, deixa les sabatilles al costat i el món gira sense tu’”. Un canvi de perspectiva que integra també quan és provincial i després de deixar el càrrec: “Sí, la província gira sense mi”. Ara és feliç de poder-se dedicar als joves i a la pastoral: “Soc marista per anunciar Jesucrist als joves”.

Després del noviciat a Sevilla, és destinat a l'escola de la Immaculada de Girona com a professor. Només s'hi està tres mesos. El mes de desembre del 2001 el capítol general escull **Emili Turú** com a conseller general. I Barceló el substitueix com a provincial a Catalunya. “Van tancar el forat amb el Xavi”, diu rient.

El 2003, dins del seu mandat, es va fer efectiva la nova província de l'Hermitage, que inclou les comunitats de França, on hi ha la casa mare, i també les presències a Algèria, Hongria, Grècia i Suïssa. “Aquí la

reestructuració es va fer tenint en compte Europa”, assenyala. En aquest temps viatja amunt i avall parlant amb els germans de totes les comunitats i dorm en sofàs de menjador, en rectories i allà on faci falta. “Canviar de llit cada tres dies no em va costar gens”.

Religiosos que hi són per estimar

També apunta com “la reestructuració no és un plegar veles, som poquets, com grans, ajudem-nos; sinó que vam obrir presència a Algèria”. Un exemple d'integració en l'església local, sense obres pròpies. “La comunitat marista a la ciutat de Mostaganem és el referent dels joves subsaharians de minoria cristiana”.

Del temps de provincial destaca la descoberta a Algèria d'una “església pobre present en un lloc massacrada després d'un conflicte”. Barceló va saber allí que “la diferència entre catòlics i musulmans no és un obstacle perquè som germans, som amics”.

Allí, diu, “l'Església ha estat decapitada” i els religiosos i laics que hi treballen els defineix com a “homes i dones bojós, que no

fan res del que fem aquí i que hi són per estimar la gent”.

Amb la nova responsabilitat obre els ulls també als companys maristes que ja són grans. El germà Xavier venia de fer campaments i colònies amb gent jove i com a provincial s'adona com en el gruix de germans que són en la tercera edat hi ha “religiosos que han donat la seva vida per l'evangeli”. Són missioners que per raó d'edat o malaltia, ja s'han retirat i requereixen dels altres. Avui, a França, els maristes compten amb 280 germans jubilats. “Mai hauria pensat rebre tanta vida d'aquests germans”, diu Barceló. “Amb ells he tocat Déu”, assegura.

“Ser provincial és un regalàs perquè t'obre perspectives de la pròpia vocació”. Fa referència a la descoberta del treball ecumènic en les presències a Europa i al nord de l'Àfrica, així com al paper del laicat. Del coneixement de realitats tan diverses, tan riques i, alhora, tan precàries, avui Barceló, des de l'escola de Malgrat de Mar, en fa aquesta una síntesi: “Tinc molt a compartir amb els meus alumnes”.

“No som una multinacional, sinó una comunitat de germans”

Explica que no ser provincial no s'escull i que aquest convenciment li ha donat molta tranquil·litat. “Mai no he sentit que tenia poder, sinó responsabilitat”. Posa l'exemple de veure marxar germans maristes per malaltia: “He vist germans que amb un càncer de pàncrees han mort en sis mesos. Poder de què?”, s'interroga.

Com a provincial diu que ha après a discernir i a compartir amb els germans. “Nosaltres no som ni una empresa, ni un club, ni una multinacional. Som una comunitat de germans”. La persona que hi ha al capdavant “assegura el servei de l'autoritat”. Tots els religiosos fan el vot d'obediència a Déu, però el dia a dia requereix d'organització.

Creu que avui “el màxim valor pels joves és fer el que un vol”. I defensa aquesta llibertat individual. Però la contrasta amb el vot d'obediència dels religiosos. “El vot d'obediència m'ha fet fer quantitat de coses per les que mai hauria optat”. Com el fet de ser

provincial. Ras i curt: “Dius sí i et fas disponible”.

De la Mariona a l'Hermitage

En acabar de provincial és destinat al barri de la Mariola, a Lleida. Dos cursos fent classe després de nou anys de provincial. “L'equip humà dels professors em van fer una rebuda fantàstica”. D'allà destaca la xarxa eclesial formada per Ramon Prat, Marc Vilarassau, els maristes, la pastoral de joves en l'any de la trobada amb el papa. “Un potencial viscut en una església diocesana, a peu pla”.

Amb nou anys de provincial confessa haver hagut de demanar disponibilitat a quantitat de germans, com el fet de canviar de país. “D'això n'he après molt. Estant a Lleida el provincial em demana anar a l'Hermitage i no m'ho vaig pensar gens”.

De la seva trajectòria de fe valora el diàleg amb d'altres religiosos, amb la Unió de Religiosos de Catalunya, la Conferència Espanyola de Religiosos (CONFER) o amb el grup de religiosos dedicats a l'ensenyament.

“El treball en xarxa és una realitat de l'església que no es veu des de fora. Ens ajudem els uns als altres, per exemple, els que treballem amb el jovent”.

La missió compartida

Aquest intercanvi també es produeix amb els laics. “A França ens porten avantatge en la dimensió de compartir missió i vida amb el laïcat”. Parla de la formació dels laics i de comunitats mixtes, com una casa de germans maristes, amb residents homes i dones, que comparteixen taula.

Ell la taula avui la comparteix amb dos germans més, el Ramon i el Josep Lluís. Tots tres formen la nova comunitat de germans de l'escola de Malgrat de Mar, Maristes Sant Pere Chanel, que es va incorporar a la xarxa d'escoles d'aquesta congregació el novembre de 2016. És el sots director del centre, fa classes de religió a secundària i és membre de l'equip pastoral. Un equip que coordina una professora de l'escola.

LAURA MOR / MALGRAT DE MAR -CR

[LLEGIR AL WEB](#)

Com és la formació que reben els monitors i directors de lleure?

L'inici del curs escolar ve acompanyat sovint amb l'inici de les activitats extra-escolars per a molts infants i joves i unes setmanes més tard de l'inici dels espais i agrupaments. Espais de lleure que ocupen bona part del cap de setmana i que estan capitanejats per un bon gruix de joves i adults que els duen a terme.

Parlem dels monitors i directors de lleure, una figura cabdal en l'educació d'infants i joves catalans que, segons l'etapa evolutiva de l'infant, assumeixen el rol de pare i mare, d'amic, de company o de confessor. Com és la formació que reben aquestes persones? Hem parlat amb la primera escola de lleure de la Generalitat, la Fundació Pere Tarrés, perquè ens expliqui els detalls de la formació en el lleure.

Des de la Fundació Pere Tarrés imparteixen cursos de monitors i directors de lleure. Ho

fan a través de la Secretaria de Joventut de la Generalitat. A nivell de treball també realitzen els cursos a través del Servei d'Ocupació Català i estan pensats sobretot per poder treballar a casals d'estiu i a colònies, i durant el curs en menjadors escolars.

El tret diferencial

En totes aquestes formacions de lleure el tret diferenciador a la Fundació el tenen clar: "Potenciem l'educació en valors, des d'una perspectiva totalment transversal", afirma Carlos Muñoz, coordinador acadèmic de lleure a la Fundació Pere Tarrés. Es basen la metodologia del PRA, Preparació, Realització i Avaluació d'activitats, i és amb aquest mètode que li donen els enfocaments a la tècnica, els recursos i a tota la vessant socio-afectiva de l'infant.

Muñoz matisa que la postura de la Fundació com a institució d'Església és present

en la formació en el lleure. “Creiem en la transmissió de valors basats en l'espiritualitat cristiana”. I tot i que molta de la gent que ve als seus cursos no és creient la Fundació ho treballa de forma transversal, parlant sobretot del concepte d'interioritat. “Pots tenir una fe concretada en una creença però pots no tenir-la però has de tenir clar que hi ha una dimensió transcendent i que s'ha de treballar, des de la coneixença individual fins a la grupal”. En aquesta línia el consultor pedagògic Juanjo Fernández acaba de publicar, juntament amb la Pere Tarrés i l'editorial Claret, el llibre Animació de la fe en el lleure. Formació per a educadors/es en el lleure.

Però què aprenen els monitors i directores de lleure? Cada vegada més la societat posa en valor l'educació en el lleure com a part fonamental de l'aprenentatge vivencial de l'infant i jove però sovint es continua veient el lleure com un espai on només es juga, es dibuixa o es canta. Res més lluny de la realitat. “En la formació hi ha un mòdul dedicat als recursos, a les activitats, als jocs, o a l'expressió plàstica, sí, però hi ha dos mòduls anteriors que sumen més ho-

res encara i en que es treballa l'enfocament pedagògic, com plantejem l'educació en valors i la seva transmissió, és a dir, dediquem sessions extenses a parlar sobre tots els tipus d'agents que intervenen en l'educació, com són aquests agents, què faran, quin rol tindran, i també analitzem el grup d'edat concret, les dinàmiques pròpies del grup, o parlem de l'entorn per saber com intervé i ajuda”.

Després també hi ha un altre gruix de formació, unes 60 hores, en que parlen d'espais evolutius, dels diferents aspectes afectius de l'infant. “El monitor sempre és referent però a cada edat té un rol diferent, i ben sovint el nen vol acabar sent com el monitor”. Muñoz explica que quan un infant és petit el monitor és vist com el rol de pare i mare, després passa a ser un company o amic amb qui jugar, i al final d'adolescent el monitor és vist com a confessor, “ja que se suposa que els adolescents fugen de parlar amb els seus pares”. La formació també es completa amb el treball d'atenció a les necessitats especials, “des de trastorns psicològics fins a altres tipus de necessitats”.

24 hores respirant esplai

En el cas del Moviment de Centres d'Espais Cristians Catalans, MCECC, aquesta formació en el lleure es realitza intensament durant l'agost. Són deu dies de formació intensiva, matí, tarda i nit, cursos residencials, encarats als monitors d'esplai i on es creen sinergies educatives que acaben possibilitant que els monitors comparteixin recursos educatius i maneres de fer pròpies. En aquests cursos a la nit hi ha una part que dediques al treball de la interioritat personal, un espai que anomenen ‘una estona amb tu’.

I des de fa uns anys des de la Fundació Pere Tarrés i concretament des del departament de Formació, Consultoria i Estudis s'intenta també que els monitors del MCECC tinguin una formació continuada. “Els oferim un itinerari formatiu que reben durant el curs agrupats en els centres del seu territori d'actuació”. La Fundació i el centre d'esplai fa una anàlisi de necessitats i a partir d'aquestes necessitats es presenta la formació. “L'any passat, per exemple, vam donar formació sobre bullying amb adolescents o com gestionar conflictes en el grup

de monitors". La Fundació treballa amb un catàleg de formació i s'intenta fer a mida, a petició dels propis centres. "Apropant-se a l'estiu, a finals de juny, per exemple, oferim una formació encarada a les tandes d'estiu, des de primers auxilis, fins al carnet de manipuladors d'aliments, excursionisme i natura o gestió i organització".

Treballant per a una societat més justa

"Tots hem estat nens, hem viscut aquesta franja d'edat, i el que molts monitors de lleure sempre diuen és que ells estan a l'esplai

perquè volen tornar allò que han rebut. Al final el que molts fan és treballar per a una societat més justa, que sigui més inclusiva i que pensi més en tothom".

Muñoz recorda que certs aspectes socials a l'escola no tenen cabuda perquè ja es fan altres coses. "Els esplais són un agent educatiu en paral·lel a les escoles, tot i que molts centres treballen amb les escoles", i és que des de l'esplai s'intenta donar una atenció més directa en valors que sovint en el currículum escolar no ho permet.

Els esplais el que ofereixen sobretot és una educació vivencial i és on més es pot notar el valor de l'amistat, del joc, de la solidaritat o d'altres. "Al final el monitor és un referent i el nen o nena voldrà ser com el monitor, els captiva i l'estima que l'infant rep es tradueix en voler ser com el monitor. Nosaltres no ensenyem a fer sinó que ensenyem a través del que fem i ells ho absorbeixen al 100%".

GLÒRIA BARRETE -CR | [LLEGIR AL WEB](#)

Les escoles parroquials fixen l'objectiu pedagògic en l'atenció personalitzada a l'alumne

“L'èxit de l'educació vindrà de l'estimació a cada alumne”. Aquestes paraules de l'educadora Carme Molist resumeixen l'esperit de la Jornada d'Educadors celebrada aquest divendres per les divuit escoles de la Fundació per a les Escoles Parroquials de l'Arquebisbat de Barcelona (FEP). Aquesta és la primera trobada dels sis-cents educadors de la FEP, una entitat que escolaritza prop de set mil alumnes de barris de Barcelona, Badalona i l'Hospitalet. La Jornada s'ha celebrat al col·legi Santa Teresa de Li-seux, al barri barceloní de Les Corts.

El conseller d'ensenyament, Josep Bargalló, ha inaugurat la Jornada insistint que la importància del sistema educatiu és l'alumne. “Les escoles de la FEP compliu

amb la vostra vocació d'equitat, no segregació i equilibri social. Demanem compromís amb les necessitats del territori, innovació i millora en l'atenció a l'alumnat, i vosaltres sou un exemple”. El conseller Bargalló ha avançat que el departament d'ensenyament es fixa com a prioritat el treball en xarxa, “cada territori ha de tenir una xarxa educativa, on les escoles treballin conjuntament sigui quina sigui la seva titularitat, i l'objectiu sigui l'alumne”.

El president de la FEP, Ignasi Garcia i Clavel, ha recordat l'esperit fundador dels rectors de parròquia que fa més de cinquanta anys van creure necessari fundar escoles en barris necessitats, i ha agraït la tasca i vocació dels més de sis-cents educadors de la FEP:

“les nostres escoles necessiten mestres en el sentit més ampli del món. El més important és ajudar en el creixement personal”.

El Cardenal Arquebisbe de Barcelona, Joan Josep Omella, de viatge fora de Catalunya, també ha adreçat un missatge als educadors de la FEP animant-los a continuar transmetent els valors per construir una societat més dinàmica, més fraterna, acollidora i transformadora. “No tingueu por. Els valors cristians que les escoles parroquials transmeten són molt importants. Déu ens estima. Podem trobar Déu en tot lloc. En el germà que és d’una altra religió, una altra raça, una altra llengua. En el germà més ric o més pobre. Tots aquests nens i nenes són presència de Déu”.

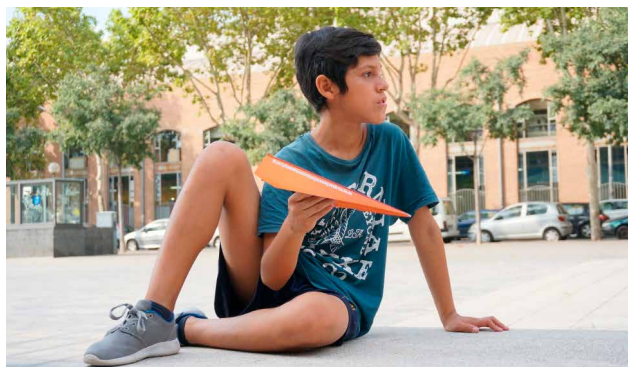
L’economista Miquel Puig i l’educadora i religiosa Carme Molist han aportat els elements de reflexió a través del debat La nostra missió avui, moderat pel vicepresident de la FEP, Carles Armengol. Miquel Puig ha destacat que de cara al futur hi haurà dos

campes que creixeran moltíssim: l’atenció a les persones i la creativitat, àmbits que mai podran ocupar les màquines. Per tant “l’escola ha de desenvolupar la creativitat de les persones de manera individualitzada, perquè tots som diferents”. Per Puig, però, la creativitat s’ha de basar en un treball previ de disciplina, aprenentatge i exercici de la memòria.

Segons Carme Molist, al marge de l’adaptació necessària de l’escola davant d’uns moments de canvis profunds, l’èxit de la transformació vindrà de l’estimació a cada alumne. “Amb una mirada fem miracles. Cal transformar tot el sistema educatiu en un sistema de personalització. Cadascú ha de trobar el seu lloc en el món, i els mestres hem d’acompanyar els alumnes en aquest camí”. Per Molist “les escoles parroquials no hem de perdre l’essència de l’Evangeli, que és la nostra identitat. Un dels grans temes és la personalització. Les nostres escoles sempre han tingut el desig d’atendre i escoltar cada alumne”.

En un sentit similar, el secretari general de la Fundació Escola Cristiana de Catalunya, Enric Puig, ha insistit que les escoles cristianes han de fer créixer els alumnes en humanitat, “a la manera de Jesús, des de l’amor i el servei”. Per a Puig les “nostres escoles sovint són l’únic punt de connexió dels alumnes amb la religió. Convé treballar amb l’esperança que Déu passa i torna a passar una i altra vegada per l’escola”.

La Jornada d’Educadors de la FEP s’ha completat amb la celebració de vint-i-dos tallers que s’han programat sobre diferents àmbits i disciplines: humanitats, noves tecnologies i robòtica, nous programes i visions pedagògiques, educació emocional, teatre, gamificació, inclusió dels alumnes o reunions de pares i participació de les famílies a l’escola, entre d’altres.

El Centre Sant Jaume lidera una campanya a Badalona Sud per a l'èxit escolar

Aquesta setmana Badalona Sud obre una campanya per difondre els beneficis de l'escolarització durant el curs 2018-2019. Amb el lema 'Que l'escola t'acompanyi', el Centre Sant Jaume de la Fundació Carles Blanch fa la crida més enllà dels centres educatius i de les famílies que presenten situacions d'absentisme escolar. Segons el 'Pla integral de transformació 2017-2022', publicat pel Consorci Badalona Sud, l'absentisme escolar és un dels reptes principals en aquest territori. Dades aproximades d'aquest pla xifren l'absentisme en un 40% a primària i en un 60% a secundària.

REDACCIÓ CR / CENTRE SANT JAUME | [LLEGIR AL WEB](#) (+)

Les Jornades de Portes Obertes de la Sagrada Família descobreixen la torre de Jesucrist

S'enceta el període d'inscripció per participar en el sorteig de 30.000 entrades gratuïtes que la Sagrada Família posa a disposició dels ciutadans amb motiu de les Jornades Portes Obertes, que tindran lloc els propers 21, 22 i 23 de setembre. La novetat d'aquest any serà la visita a l'espai interior de la torre de Jesucrist, fins ara no oberta al públic. Tothom qui vulgui aconseguir entrades podrà fer la seva inscripció fins al 17 de setembre, dia en què es farà el sorteig i es donaran a conèixer els noms dels guanyadors.

SAGRADA FAMÍLIA | [LLEGIR AL WEB](#) (+)

La Salle Catalunya presenta la seva nova proposta pedagògica

Fins a 1.200 educadors i educadores es reunien divendres 7 de setembre a La Salle Bonanova en la Trobada Institucional. Una Trobada, que, a més de donar el tret de sortida del nou curs escolar 2018-19, va servir per presentar la nova proposta pedagògica que La Salle Catalunya implementarà a tots els seus centres educatius. Està previst que la nova metodologia sigui una realitat a les aules en un termini de 5 anys. El Nou Context d'Aprenentatge (NCA) es basarà en cinc àmbits com, l'Acollida i el Tancament, els Seminaris, els Tallers i els Aprenentatges Basats en Projectes (ABP).

LA SALLE | [LLEGIR AL WEB](#) (+)

Clausura del bicentenari marista amb una exposició multimèdia

Els Germans Maristes tanquen els actes de celebració del bicentenari de la institució a Catalunya amb una exposició multimèdia de gran format sobre el passat, el present i el futur de la institució, però també sobre els valors, la cultura i les experiències a l'entorn de les diferents escoles i de l'obra social. La mostra, que s'inaugura aquest divendres a la sala d'actes dels Caputxins de Pompeia, a la Diagonal de Barcelona, està dividida en quatre àmbits i té un caràcter interactiu. Hi ha un espai per a la història i hi ha una mirada al futur.

MARISTES | [LLEGIR AL WEB](#) (+)

Un nou capellà a l'arquebisbat de Tarragona

L'arquebisbe de Tarragona, Jaume Pujol, va ordenar prevere Antonio Rodríguez Moreno diumenge a la Catedral de Tarragona. Nombrosos familiars, amics, companys seminaristes, preveres i fidels van voler acompanyar-lo. Cal destacar la presència notable de la comunitat filipina present a Tarragona i Barcelona. La celebració va comptar amb l'assistència de l'alcalde de Tarragona, Josep-Fèlix Ballesteros i d'altres membres del consistori tarragoní, antics companys de l'ordenand, que entre el 2007 i el 2013 va formar part de l'equip de govern com a conseller delegat en matèria d'Espais públics.

ARQUEBISBAT DE TARRAGONA | [LLEGIR AL WEB](#) (+)

Vives celebra els 25 anys de bisbe a la Diada de Meritxell

La festa litúrgica de la Mare de Déu de Meritxell és sempre una data molt esperada pels fidels del Bisbat d'Urgell i molt especialment pels que conviuen a les set Parròquies andorranes. Meritxell, llum del migdia, ha il·luminat una efemèride molt especial, les noces d'argent episcopals de l'arquebisbe Joan-Enric Vives, i han estès l'intens resplendor de la jornada a tota la gent que viu al territori diocesà i que ha estat testimoni durant gran part dels darrers vint-i-cinc anys del zel pastoral de l'Arquebisbe d'Urgell i Copríncep.

BISBAT D'URGELL | [LLEGIR AL WEB](#) (+)

El bisbat de Solsona prepara un documental sobre els seus 425 anys

Ds, 08/09/2018 | Regió7

Els monjos i les monges de Montserrat donen sang en la primera campanya al monestir

Dg, 09/09/2018 | TV3

Quaranta centres de culte obren la Nit de les Religions

Dg, 09/09/2018 | El PuntAvui

La primera fase de la rehabilitació de la mesquita Al-Fath a Manresa encara la recta final

Dl, 10/09/2018 | Regió7

Òscar Bardají: «La gent es descarrega el nostre podcast de laudes»

Dl, 10/09/2018 | El Periódico

El Papa convoca totes les Conferències Episcopals per parlar dels abusos

Dc, 12/09/2018 | La Vanguardia

La Marxa de la Llibertat fa entrega de la seva documentació al monestir de Poblet

Dl, 10/09/2018 | Diari de Tarragona

Detingut l'actor Willy Toledo per obligar-lo a declarar per blasfèmia

Dj, 13/09/2018 | Nació Digital

Dimarts 18 setembre

- **Seminari Marroquins a Barcelona.** 13:00 h. Sala de Reunions de Ciències Polítiques i Sociologia. Cerdanyola del Vallès.
- **Conferència Vidal i Barraquer i el catalanisme.** 20:00 h. Centre cultural de Cambrils.
- **Festa Yom Kippur.** Fins dimecres 19 de setembre. Comunitat Jueva Bet Shalom.

Dimecres 19 setembre

- **Exposició Raimon Panikkar, viure l'aventura intercultural.** Fins divendres, 5 de octubre. Biblioteca Pública de Torreforta.

- **Conferència Panikkar conversa amb Heidegger, amb Maria Cucurella.** 18:30 h. Aula Aurora Bertrana de la Biblioteca Barri Vell de la UdG.
- **Dansa contemplativa al monestir.** 20:00 h. Monestir de Sant Pere de les Puel·les.

Dijous 20 setembre

- **Bioethics and Paediatrics.** Seminari fins divendres 21 de setembre. Sant Joan de Déu Auditorium.
- **Conferència La nostra galàxia, per Francesc Nicolau.** 18:30 h. Sala Sant Jordi del Seminari Conciliar de Barcelona.

Divendres 21 setembre

- **Vuit dies d'Exercicis amb Ramón Fabregat sj.** Fins diumenge 30 de setembre. Cova de Sant Ignasi. Manresa.
- **Concert Nou orgue de la Mercè.** 20:00 h. Basílica de la Mare de Déu de la Mercè. Barcelona.

Dissabte 22 setembre

- **Jornada El Diàleg Ecumènic i el Diàleg Interreligiós.** De 10:00 a 19:00. Monestir de Sant Pere de les Puel·les. Barcelona.
- **Xavier Serra Narciso parlarà de Raimon Panikkar.** 12:00 h. Llibreria Geli. Girona.

Diumenge xx juliol

- **Curs Quan anem arribant als 65,70... anys.** Amb Francesc Riera sj, Carles Marcet sj. Fins dissabte 20 de octubre. De 18:00 a 10:00 h.

Fundació Pere Tarrés @Fundperretars - 12 h

Forma't a on vulguis i quan vulguis. Cursos online en: Adolescents i joves en situació de risc. Maltractament i abús infantil. Violència de parella: Maneig de crisis d'agressivitat...

Inici: 19 d'octubre

Tens tota la informació aquí: peretarres.org/elearning

FEDAC Súrria @FEDACSurria - 12 de set.

Tots ets #Superherois ja han tornat a les aules amb els ulls ben oberts i amb moltes ganes de compartir moments i nous espais. #passióxeducar #avuiXdemà #FEDACSurria

Solidaridad SJD @solidaridadSJD

Inscriu-te a la IV Marxa Solidària Sant Joan de Déu pel Pla de Ponent amb el lema 'Cap Infant sense Lleure' que organitza #SJDTerresdeLleida el 6 i 7 d'octubre a favor de la #infància amb problemes de #salutmental! bit.ly/2MaZorj

4:22 - 14 de set. de 2018

QH Aragó-San Rafael, Ajuntament de Lleida, Manxac i AjuntamentAlmacelles

Vedruna Immaculada @ImmaVedruna - 12 de set.

En 50 anys el món ha canviat, especialment per als infants, però les seves necessitats no. Continuen necessitant sentir-se segurs, ser ben a prop de les seves famílies, estimar els seus mestres i tenir amics amb qui jugar (Beverly Cleary) En uns minuts #ours18_19 #VedrunaImmNOVA

6 19

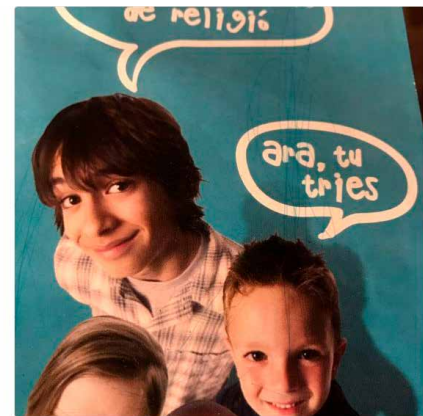
Obs Blanquerna @ObsBlanquerna

Les #delegacions d'ensenyament animen els estudiants a apuntar-se a "reli" @esglesiacbn @bisbatgirona @BisbatUrgell @bisbatsolsona @bisbatsantfeliu @AMPABEGARA

Escola Pia Catalunya @escolapiacat - 13 de set.

Ens hi posem! L'Equip de Gestió i @lleureturull avaluem la nostra feina dels darrers quatre anys, projectem pels següents i fem propostes per millorar @escolapiacat #jotambèhiparticipo #AssembleaEPC

1 13

14:42 - 12 de set. de 2018

Fragment Editorial @FragmentaEd - 10 de set.

La **Fundació Joan Maragall** organitza el cicle "Raimon Panikkar. Diàleg fe i cultura des de la intuïció cosmoètrica" @fundaciojm @anypanikkar

Amb J. Pigem, J.M. Mallarach, @f_torraiba, A. Vega, S. Pié, X. Melloni i J. Angelats: ow.ly/Dy3K30UjGop

1 3

Llibreria Claret @LlibreriaClaret - 14 h

A la @LlibreriaClaret trobaràs les millors lectures de literatura religiosa.

En el següent enllaç, et deixem una tria bit.ly/2Qk01ye #Religió #Espiritualitat

Afers religiosos, Catalunya Religió, CatalunyaCristiana 15 mes

3 6

Justícia i Pau @JusticiaPau - 9 de set.

Mària Martín Goula: «L'economia ha determinat el discurs migratori de conservadors ('l'apropiació de recursos') i liberals ('força de treball que fa gran el país'); així els immigrants perden la seva humanitat en favor del cost/benefici» justiciapau.org/justicia-i-pau...

4 2

Lestonnac Badalona @LestonnacBDN - 13 de set.

#ConmigoContigoEnCompañia A 4t ja tenim el mural amb el lema que ens acompanyarà durant tot el curs @LestonnacBDN

3 6

Resum en paper de la setmana. Tota l'actualitat a www.catalunyareligio.cat
Catalunya Religió és una iniciativa de l'Associació Cercle d'Estudis Conciliars

Director: Jordi Llisterra i Boix.

Junta directiva: Eduard Ibañez, Carles Armengol, Manel Manonelles.

Redacció: Joan B. Galí, Laura Mor Iriarte i Glòria Barrete Vélez.

Consell de Redacció: Eloi Aran, Ramon Bassas, David Casals, Alba Sabaté.

Adreça: Carrer dels Lledó 11, 08002 de Barcelona.

Telèfon: 674050748. **Correu-e:** info@catalunyareligio.cat

AMB EL PATROCINI DE

ENTITATS COL·LABORADORES

